

[Holger K. Nielsen]

men når det kommer til det konkrete, kniber det tit lidt. For os er miljøpolitik og grøn politik i første række et spørgsmål om, at der kommer grønne prioriteringer ind på alle de politiske og økonomiske områder; dette skriver regeringen i øvrigt også selv i sit regeringsgrundlag, og derfor forstår vi ikke, hvorfor man ikke også er villig til mere offensivt at tage miljøspørgsmål og grønne vurderinger af hele den økonomiske udvikling op, og hvorfor dette ikke også skal indgå i spørgsmålet om pensionskasse- og lønmodtagerkapitalen.

Debatten om arbejdspladsdemokrati har jo hele tiden spillet en rolle, især for os, som statsministeren nævnte det. Statsministeren sagde også, at det har sammenhæng med hele debatten om det gode arbejde eller det udviklende arbejde, som det vist hedder i dag. Der foregår en debat i fagbevægelsen, som er meget interessant, og den skal vi også tage udgangspunkt i, men jeg kunne måske nok ønske mig lidt mere substans i de svar, der kom fra statsministeren på dette område. Vel skal vi tage udgangspunkt i, hvad man kan finde ud af ude omkring, men det er dog stadig væk sådan, at det er vigtigt at have et samspil mellem arbejdsmarkedets parter og Folketinget. Det er jo ikke realistisk, at det hele bare skal foregå uden for Folketinget.

Lad mig f.eks. nævne, at vi jo sådan set er arbejdsgivere for de ansatte i den offentlige sektor, og det er derfor vigtigt, at det offentlige i sin arbejdsgiverpolitik har et forhold til, hvordan de offentligt ansatte kan få et større engagement i deres arbejde. I den danske model er der, som statsministeren nævnte det, trods alt også en tradition for, at der er et samspil mellem Folketinget og det private arbejdsmarked.

Der er faktisk en række konkrete ting, man kunne se på. Der er hele spørgsmålet om arbejdsfordeling og orlovsordningerne, som nu er indført. Der er det bestemt relevant, at man får en diskussion af, hvordan samarbejdsudvalgene og de ansatte får en mulighed for at spille med med hensyn til at få fordelt arbejdet noget bedre f.eks. ved at anvende orlovsordningerne – eventuelt skraldemandsmodellen, som man bruger visse steder, og som vi synes der er meget perspektiv i; jeg har forstået, at regeringen også støtter det, hvis man benytter den under sabbatorbetingen. Men der er måske

en vis ræson i, at vi diskuterer, hvordan man ude omkring generelt får de ansatte med i en diskussion af disse ting.

Så er der hele spørgsmålet om samarbejdsudvalgene i den offentlige sektor, hvor jeg igen vil henvise til det radikale forslag fra 1986, hvor De Radikale var meget optaget af, at samarbejdsudvalgene i den offentlige sektor blev styrket ved, at de fik kompetence til at træffe konkrete bindende beslutninger på en række områder, og at formandsposten skulle gå på skift mellem de forskellige parter. Der er en række konkrete forslag. Der er faktisk en række ting, vi godt kunne se nærmere på herinde, og det synes jeg bestemt der er behov for at vi arbejder videre med.

Alt det her handler jo om magt. Det handler om, hvor magten ligger i Danmark. Det handler om den del af magten, der har at gøre med det økonomiske område, som for mig at se er langt større, end mange påstår, fordi de økonomiske magthavere jo har mulighed for at træffe beslutninger, der direkte vedrører menneskeskæbner. Når folk bliver arbejdsløse, er det jo altid på baggrund af en beslutning taget af en arbejdsgiver, og derfor betyder det, man gør i erhvervslivet, utrolig meget for, hvordan vores velfærdssamfund udvikler sig. Det handler om, hvorvidt den økonomiske magt udelukkende skal være baseret på, at nogle få tusinde mennesker skal træffe beslutningerne, eller om for det første politikerne og for det andet de ansatte skal have noget at skulle have sagt.

Der er ingen tvivl om, at der sker en forskydning af magten i disse år, hvor det politiske system og politikerne får mindre indflydelse. Det skyldes en række forskellige ting, men det er i hvert fald vigtigt, at vi her i Folketinget løbende og konstant har en diskussion, så denne udvikling ikke løber løbsk og vi trods alt stadig væk har mulighed for at lægge nogle politiske prioriteringer ind i den økonomiske udvikling, som ikke altid behøver at være i overensstemmelse med, hvordan disse få tusinde virksomhedsledere træffer deres beslutninger. Det handler demokratiet i økonomien grundlæggende om, og det er derfor, vi mener, det er vigtigt at få en debat om det.

Vi er åbne i forhold til, hvordan man kan udvikle disse ting. Som jeg sagde før, er det 1990'ernes vilkår, vi taler om. Der er en række nye forslag på bedding. DSU's har jeg nævnt,